

colecționartul de răni

Teodor Dume

(premiul - I - la concursul Prin colbul vremii, ediția a doua-2015)

poate că teama pe care o invoc
nici nu există
nici oamenii întorși de la muncă
cu haina purtată pe umeri ca un semn
de ultimă suflare a trudei
nu există
decât
o moarte prin care văd înăuntru

nu știu dacă e bine sau rău
toate acestea îmi inflamează iubirea
și tot ce-am avut...
până la urmă aș putea spune că
nu există nicio amintire
cu un copil în pantalon scurt
ci doar un bătrân colecționar de răni
pe care și Dumnezeu l-a uitat

nu mai știu niciun cuvânt care începe cu mine
știu însă un loc pe unde nu mai trece nimeni
singurătatea cotrobăie prin umbră și
mușcă
puțin câte puțin
îmi fac loc în propria-mi rană și aștept...